

Autobusem po vinařstvích Uherskohradištska

Konec každého roku vede k zamyšlení nad rokem uplynulým. O spolku vinařů Od Hradiště, stejně jako o jejich omezeném působení ve složitém koronavirovém roce 2020, jsem napsal v prosincovém čísle Vinařského obzoru. Občas jezdíme na odborné zájezdy s Moravínem po vinařstvích Evropy, kde jsou zastávky autobusu naplánovány u vinařů na rozsáhlejších územích. Vždy je nutné najít taková vinařství, kam může přijet autobus a kde se do nějakého prostoru vejde celá skupina účastníků z autobusu. Je také potřeba myslet na to, jak během dlouhého dne zajistit účastníkům stravu.

Události dvou předešlých let, 2019 a 2020, mě donutily se nad tím zamyslet, protože jsem dostal za úkol naplánovat a zorganizovat dva celodenní zájezdy po vinařstvích okresu Uherské Hradiště.

Začátkem listopadu 2019 mně zavola-la Drahomíra Musilová, kterou známe už dvacet let ze zastupování chemické firmy BASF, ale tentokrát se mně představila v roli předsedkyně „Bratrstva vinařů a kopáčů 1737“ z Dolních Kounic. Prý zda bych pro tento spolek nezorganizoval celodenní zájezd po vinařstvích okresu Uher-

ské Hradiště. Chtěli začít právě u nás na Šlechtitelské stanici vinařské v Polešovicích, protože se s Drahomírou dlouhodobě známe. Na jedné straně jsem se zaradoval, protože rád mluvím před lidmi, a na straně druhé mi zatrnulo: Kam dál, kam se autobus dostane, kam se vejdu účastníci a kde se naobědvají? Nakonec jsem ale náplň vyřešil a rád se s vámi podělím s tipy na to, kam zavítat s autobusem po vinařstvích Uherskohradištska. Den zájezdu 30. listopadu 2019 se rychle přiblížil. První zastávkou autobusu byla naše degustační místnost, které přezdíváme Golanské vý-

šiny. Je pojmenovaná podle Golanských výšin v Izraeli, kam jsme zavítali s Moravínem a Vladimírou Seidlovou v roce 2001. Tamější degustační místnost na Golanských výšinách je ve tvaru písmene U, přičemž my jsme stáli vně stolů a zevnitř nás obsluhovali. Tuto myšlenku jsem přenesl do Polešovic. Také naléváme zevnitř stolů uspořádaných do tvaru U, ale posluchači sedí na židlích vně. A vejde se tam celý autobus 42 lidí. Na tomto místě musím vzpomenout účastníky zájezdu z Dolních Kounic, kteří se hlásí k již zmíněnému spolku, který se „obnovuje“ od roku

Degustační místnost Golanské výšiny na ŠSV Polešovice

Vinařství Rochůz

Drahomíra Musilová předala dárek Radimu Hlaváčkovi ve Vinařství Rochůz

2011. Říká si Bratrstvo vinařů a kopáčů 1737 a sdružuje velké i malé vinaře z Dolních Kounic, Moravských Bránic, Nových Bránic, Trboušan a dalších okolních obcí. Dozvěděl jsem se, že kromě drobných akcí výstav vín pořádají vždy na konci května akci „Za kounickou Frankovkou“, jejíž letošní pátý ročník byl kvůli koronaviru posunut na 27. června. Autobus tam při této akci převáží účastníky z obce do obce po otevřených sklepech.

Během degustace na Golanských výšinách jsem kromě běžných vzorků předložil u nás vyšlechtěné odrůdy – Muškát moravský, Moravu, zapsanou jako Floriánka, Mery z bílých vín a červený Sevar, který má dnes největší rozšíření v Jižním Tyrolsku v Itálii a Italové ho budou letos zapisovat do Státní odrůdové knihy Itálie, což je pro nás velká pocta. Degustaci jsme skončili v čase před obědem.

Autobusem jsme přešli k hotelu Skanzen u obce Modrá nedaleko Velehradu, kde byl připravený oběd. Autobus zde lehce zaparkoval na prostorném parkovišti. O Archeoskanzenu na Modré toho bylo hodně napsáno v souvislosti se stavbou baziliky na Velehradě. Vzniklo zde Centrum historických tradic, které ukazuje historii Moravanů od dávných dob. Ve stejném stylu jako hotel Skanzen s palachovou střechou bylo postaveno Centrum slováckých tradic, které jsme si s průvodkyní po obědě mohli prohlédnout. V Centru mají sušárnu ovoce, tržnici s prodejnou nejlépe hodnocených vín

a místních specialit a slováckou pálenici, celou z nerez. Na chodbě stojí monumentální socha Otmar Olivy Strom poznání. V podzemí objektu se nacházejí dvě „koštovací“ stezky. Vpravo je to stezka pálenek a levá stezka vás provede nejlepšími víny slovácké vinařské podoblasti a částečně jinými podoblastmi. Moravská vína doplňuje odrůda Malbec, kterou miluje majitel objektu Karel Mareček. Vinařská stezka začíná bustou Jana Knopfa, od Ondřeje Olivy. Dostali jsme se do „červené degustační míst-

nosti“, kde nám promítli ilustrační film o celém archeoskanzenu. U Paláce velkomožů je vysazena Stará Trta z Mariboru a v areálu roste vinohrad starých odrůd révy vinné. Nahlédli jsme do sladkovodní a botanické expozice Živá voda s podvodním osmimetrovým tunelem a ve filmu jsme se prošli po visuté lávce nad ohradou pro pratury.

Po schodech jsme potom vystoupali do podkrovního patra, kde má Moravské zemské muzeum svou pobočku k révé vinné. Po dobrém obědě a po nákupu na tržnici jsme se přesunuli autobusem do dalšího vinařství. Leží nad královským městem Uherské Hradiště na úbočí kopce Svatého Rocha a nese název Vinařství Rochůz. Jeho majitelem je Radim Hlaváček, který ho založil v roce 2015. Na kopci Sv. Rocha se buduje přírodní skanzen Rochůz. Účastníci „bratrstva“ se pokochali překrásným výhledem na město Uherské Hradiště a masiv Chřibů místně zvaných Buchlovské kopce, s hradem Buchlov jako dominantou. Ochutnali jsme svěží vzorky vín a po koštu jsme si prohlédli sklep s nerezovými tanky a barikovými sudy. Z tohoto vinařství jsem napsal článek o akci Ryzlink cup, konané dne 11. 10. 2019, ve VO 12/2019. Z kopce Rochůz jsme sjeli pod kopec a pěšky jsme přešli Vinohradskou ulicí do nedávno otevřeného sklepního labyrintu „Sklepy Mařaticé“. Michal Dvouletý o nich napsal článek ve VO 11/2019. Sklepní labyrint vznikl pro-

Speciální uložení barikových sudů ve Vinařství Rochůz

Libor Zlomek připravuje první vzorek pro vinaře z Polešovic

pojením tří sklepů – Jahoda, Herman a Synot – a dosahuje délky 250 metrů sklepních chodeb, které jsou uspořádané v pěti patrech nad sebou. Je tam prostě co k vidění. Sklepy byly otevřeny v předvečer Slováckých slavností vína roku 2019. Slavnosti vína se toho roku konaly již po osmnácté od roku 2001 a nově se ke slavnostem přidalo od roku 2008 Putování Vinohradskou ulicí.

Ve sklepech je několik unikátních prostor. Víno je spojováno s křesťanskou vírou. Rotunda apoštolů je inspirovaná Poslední večeří Páně a zdobí ji sochy dvanácti apoštolů. Do rotundy se vstupuje po sedmi schodech, které symbolizují těžkou cestu lidských životů. Každý schodek představuje jeden smrtelný hřích: pýchu,

lakotu, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost a lenost. Dalších sedm schodů naznačuje sedmero ctností: pokoru, štědrost, přejícnost, mírumilovnost, cudnost, střídmost a činorodost. Jiné schodiště má jedenáct schodů. Deset z nich nese desatero Božích přikázání a jedenáctý, který je navíc, říká: Víno nenaředíš.

Středu labyrintu dominuje Sál předků. Uprostřed visí velký kovaný kruhový lustr a je zde socha sv. Urbana, patrona vinařů. Ve sklepním labyrintu nechybí ani archivní sklep se třiceti šesti zamřížovanými boxy na víno, kam se vejde až patnáct tisíc lahví vína. Z nejnižšího patra chodeb vede vřetenové schodiště až na povrch, odkud je nádherný rozhled na královské město Uherské Hradiště.

Dodavatelem vína pro Sklepy Mařatice je rodinné vinařství Zlomek a Vávra z Boršic u Blatnice. Nás přijal a prováдел jeden ze spolumajitelů Radek Zlomek, spolu s majitelem Sklepů Mařatice, toho času senátorem Ivem Valentou. První tři vzorky vína jsme dostali v otevřeného ohniště; ve sklepu Synot a se skleničkou s průběžným přiléváním dalších vzorků jsme pak prošli celý labyrint.

Ze Sklepů Mařatice jsme se vrátili do autobusu a přešli do posledního vinařství Dvůr pod Starým Horama Petra Gottwalda v Boršicích u Buchlovic. Přivítala nás paní Dagmar Dvouletá s voňavým večerním rautem v dolním sklepe. Po večeri jsme si prohlédli vinařské muzeum, provozní vinný sklep a křížový sklep, načež proběhla degustace vín ve sklepní rotundě kolem kulatého stolu. O Dvůr pod Starým Horama jsem napsal článek v souvislosti s poradou šlechtitelů révy vinné ve VO 5/2018 a košem archivních vín.

Nadšené Bratrstvo vinařů a kopáčů 1737 z Dolních Kounic a okolí odjíždělo ve večerních hodinách a účastníci už spřádali plány, jak své kulaté desáté výročí oslaví ve Sklepech Mařatice.

Druhý autobusový zájezd dne 31. 7. 2020 jsem dostal za úkol zorganizovat a průvodcovat pro zahrádkáře a vinaře z Polešovic. Tradičně tato skupina jezdí v posledních pátech v červenci po vinařstích Jihomoravského kraje a jednou byli i v Rakousku. Po zkušenostech s řízením předešlého zájezdu jsem si řekl, že se jezdí bůhví kde a situaci v okrese Uherské Hradiště zahrádkáři ani vinaři neznají. Předseda zahrádkářů Petr Indruch zájezd nazval „Od komína ke komínu“. Náplň to-

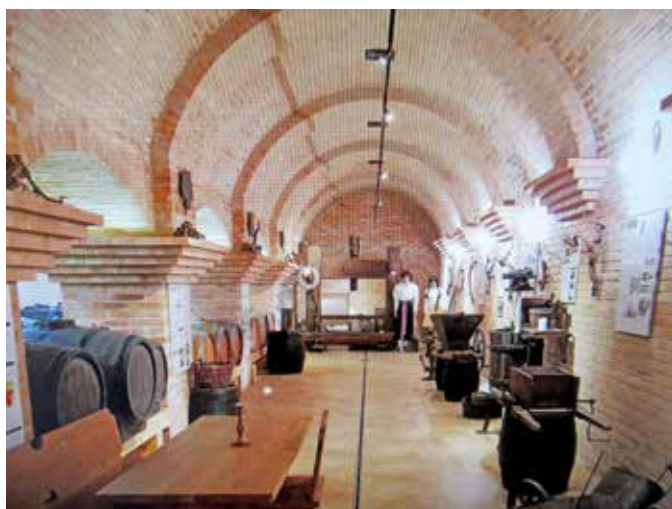
Nové Vinařství Zlomek a Vávra v Boršicích u Blatnice

Označení Vinařství Jakubík ve Zlechově

Centrum Slovákých tradic a hotel Skanzen na Modré

Vinařské muzeum ve Dvoře pod Starýma Horama

hoto zájezdu byla obdobná jako s účastníky z Dolních Kounic.

První naše zastávka byla ve Sklepích Mařatic. Tam nás přivítal ve Vinohradské ulici spolumajitel vinařství a dodavatel vína pro Sklepy Mařatice Libor Zlomek. Nalil nám první vzorek vína, jímž byl RR2018 PS z trati Novosady, a pověděl nám něco o historii Sklepů Mařatic. Se skleničkou v ruce jsme vystoupali na dvorek mezi apartmány, který tvořil terasu nad sklepy, a odtamtud jsme pozorovali královské město Uherské Hradiště a nivu řeky Moravy, v pozadí s Chříby. Pak jsme se vrátili zpět ke vstupu do sklepního labyrintu, kde nás čekal majitel sklepů Ivo Valenta, a prošli jsme se skleničkou celý systém chodeb. Ochutnali jsme postupně RŠ, Ch, RB. Ostatní jsem popsal při návštěvě s vinaři z Dolních Kounic.

Po exkurzi ve sklepích jsme nastoupili do autobusu a odjeli na exkurzi do nově vybudovaného vinařství Zlomek a Vávra v Boršicích u Blatnice. Bylo otevřeno v roce 2019 a patří k nejlépe vybaveným vinařstvím v České republice. Začali jsme u příjmové linky a prošli přes vstupní halu s vystavenými víny a zcela novými etiketami a výrobky. Mají zde heslo, že co je obsaženo ve víně, je nakreslené na etiketách. Pokračovali jsme v koštu vín, a to Tramínem, Pálavou, Chardonnay, Ryzlinkem rýnským a posledním vzorkem byl nápoj zvaný PERLÍTO, který je žhavou novinkou firmy v kombinaci bublinek a různých ovocných šťáv velmi lahodné chuti. Vyrábějí i hroznovou šťávu, a sice tak, že v jeden den sklídí hrozny, vylisují je, vyfiltrují, podchladí a plní do lahví.

Prošli jsme halu, kde probíhá kvasný proces, skladovací halu a lahvací izobarikovou linku, která patří k nejmodernějším v ČR.

Po nákupu vín jsme uždělali na oběd. Kam jinam než na ověřené místo v hotelu Skanzen na Modré. Po dobrém obědě následovala prohlídka Centra slovákých tradic s degustační stezkou vín v podzemí a muzeem vína v podkroví.

Odpolední program začal prohlídkou Vinařství Jakubík ve Zlechově. Tam jsme dorazili kolem čtrnácté hodiny. Velmi moderní stavba vinařství je umístěna na okraji obce Zlechov. Akciová společnost vznikla v roce 2013 a jejím jednatelem se stal Břetislav Jakubík. Vinařství se v rodině Jakubíků provozuje více než 50 let. Známý je otec František Jakubík, kterého navštěvují zákazníci i ze zámoří. Když přijel Karel Gott (nebo mnohé jiné osobnosti) do okresu Uherské Hradiště, neminuli vinařství Františka Jakubíka.

Vinařství Jakubík se prezentuje supermoderním designem. Poprvé jsem jej navštívil s italskými vinaři v roce 2014, když jsme šli po stopách Sevaru, který Břetislav také pěstuje. Projekt vinařství je zatím hotový z jedné třetiny. Plánuje se postavit degustační místnost pro sto lidí, penzion a wellness centrum. Kvasný proces v tancích a úbytek cukru je sledován počtem otáček motorku, který se přenáší do počítače. Firma spolupracuje s Mojmiřem Baronem ze Zahradnické fakulty Mendelovy univerzity

Skleničky, etikety a obaly zdobí tři symboly – srdce, křížek a kotva. Což znamená slova láska, víra a naděje. To jsou tři sudičky, které provázejí na životní

pouti každého z nás. Vína z tohoto vinařství, jak říká Břetislav, jsou o takové cestě, jakou je život sám. Slovo pokora je ve vinařství nejskloňovanější. Majitel se snaží chovat s pokorou k přírodě, vínům i zákazníkům. Břetislav nás provedl celým provozem a chlazeným skladem vína, načež jsme zasedli před vinařstvím za dubové stoly a ochutnali deset vzorků svěžích vín. Začali jsme "Iršajem" a pokračovali Müllerem, který zásadně nazývá synonymem Rivaner, protože Müller Thurgau pro pražské klienty nezni dobře a dostatečně honosně. Dále jsme ochutnali VZ, Ch, RB, RŠ, dva Ryzlinky rýnské, Sauvignon a Frankovku. Hrozny Ryzlinku rýnského a Frankovky pocházejí z našich vinic v Polešovicích. Chardonnay 2016 VzH se dostalo i do Senátu České republiky. Krásná vína doprovázená pěkným slovem byla odměnou za návštěvu v tomto moderním vinařství, které má na plášti vinařství název „Vino pro náročného“.

Naši poslední zastávkou bylo v 17 hodin vinařství Dvůr pod Starýma Horama v Boršicích u Buchlovic, kde nás opět hostitelka Dagmar Dvouletá přivítala voňavým rautem a poté následovala prohlídka vinařského muzea, sklepa provozního a křížového a degustace osmi vzorků v rundě kolem kulatého stolu.

Zahrádkáři a vinaři z Polešovic odjížděli se zpěvem plni zážitků z poznání vinařství v našem okolí. Člověk nemusí jezdit autobusem daleko, když je v okrese Uherské Hradiště tolik krásných a poučných míst. Byl to opravdu zájezd od komína ke komínu anebo se dá říct z Boršic do Boršic. ■